

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Tdo/52/2017
Identifikačné číslo spisu:	5411010114
Dátum vydania rozhodnutia:	15.08.2018
Meno a priezvisko:	JUDr. Štefan Michálik
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2018:5411010114.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Micháлика a sudcov JUDr. Viliama Dohňanského a JUDr. Františka Moznera na neverejnom zasadnutí 15. augusta 2018 v trestnej veci obvineného V. P. pre pokračovací obzvlášť závažný zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c/, ods. 3 písm. b/ v spojení s § 138 písm. a/ a § 122 ods. 10 Tr. zák. a iné, o dovolaní obvineného proti rozsudku Krajského súdu v Žiline zo 06. októbra 2015, sp. zn. 1 To 103/2015, podľa § 381 Tr. por. takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. b/ Tr. por. dovolanie obvineného V. P. sa o d m i e t a .

Odôvodnenie

Okresný súd Dolný Kubín rozsudkom z 13. augusta 2015, sp. zn. 9 T 50/2011, po povolení obnovy konania ohľadne výroku o treste, pri nezmenených výrokoch o vine, o ochrannom opatrení a o náhrade škody uvedených v rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín, sp. zn. 9 T 50/2011, zo dňa 28.07.2011, v zmysle § 166 Tr. por., v spojení s § 404 ods. 2 Tr. por. - za zločin „Lúpeže“ podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. b/, písm. c/ Tr. zák., v spojení s § 138 písm. a/ Tr. zák., - za zločin „Lúpeže“ podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. b/, písm. c/ Tr. zák., v spojení s § 138 písm. a/ Tr. zák., - za pokračovací obzvlášť závažný zločin „Lúpeže“ podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák., v spojení s § 138 písm. a/ Tr. zák. a § 122 ods. 10 Tr. zák., uložil podľa § 188 ods. 3, § 38 ods. 3, § 36 písm. j/, písm. l/, písm. n/, § 37 písm. f/, § 41 ods. 2 Tr. zák., úhrnný trest odňatia slobody vo výmere jedenásť rokov. Podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. zaradil obvineného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. uložil obvinenému trest prepadnutia vecí vzťahujúci sa na nasledujúce veci: šuštiaková bunda svetlomodrej farby, šuštiakové nohavice sivohnedej farby, tenisky zn. Reebok, igelitová taška červeno-bielej farby s nápisom „Vitana“, igelitová taška bielej farby s nápisom „Tesco“, plátenné športové nohavice šedo-modrej farby s kockovaným vzorom, zimná bunda čiernej farby s kapucňou s červeno-bielymi pásmi v oblasti hrude a bokov, čierna plastová napodobenina pištole, žltouchiarny sprej s označením „Defenol CS“, textilná kukla čiernej farby zn. Moira s otvorom na oči, pracovné nohavice modrej farby s rifľovými záplatami v oblasti kolien, pracovná bunda so zeleným

pásom v oblasti hrude, chrbta a na rukávoch, červené tričko s krátkym rukávom s červenými nápismi, slnečné okuliare.

Krajský súd v Žiline rozsudkom zo 06. októbra 2015, sp. zn. 1 To 103/2015, na podklade odvolania obvineného, podľa § 321 ods. 1 písm. e/, ods. 2 Tr. por. zrušil rozsudok Okresného súdu Dolný Kubín, sp. zn. 9 T 50/2011, z 13.8.2015 len v časti - vo výroku o treste odňatia slobody a vo výroku o zaradení obvineného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. por. obvineného V. P., nar. XX.X.XXXX v Y., trvale bytom B., W. č. XXX,

pri nezmenenom výroku o vine, výroku ochrannom opatrení a výroku o náhrade škody, uvedených v právoplatnom rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín, sp. zn. 9 T 50/2011, z 28.7.2011, ktorým bol obvinený V. P. uznaný vinným zo zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. b/, písm. c/ Tr. zák. v spojení s § 138 písm. a/ Tr. zák., zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. b/, písm. c/ Tr. zák. v spojení s § 138 písm. a/ Tr. zák. a pokračovací obzvlášť závažný zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c/, ods. 3 písm. b/ v spojení s § 138 písm. a/ a § 122 ods. 10 Tr. zák.,

odsúdil podľa § 188 ods. 3, § 38 ods. 3, § 36 písm. j/, písm. l/, písm. n/, § 37 písm. f/, § 41 ods. 2 Tr. zák. na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 10 rokov. Podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. obvineného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku krajského súdu podal 10. augusta 2017 dovolanie obvinený V. P. prostredníctvom ustanoveného obhajcu s uplatneným dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. Odôvodnil to tým, že v prípravnom konaní po vznesení obvinenia 31.08.2010 bol vypočutý bez účasti obhajcu, hoci v tom čase existoval predpoklad, že skutky (kvalifikované ako zločiny lúpeže vo veci ČVS: ORP-352/JP-RK-2007 podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. b/, písm. c/ Tr. zák., vo veci ČVS: ORP-107/JP-RK-2009 podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. b/, písm. c/ Tr. zák., vo veci ČVS: ORP-44/JP-RK-2010 podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. b/, písm. c/ Tr. zák., vo veci ČVS: ORP-183/JP-LM-2010 podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. b/, písm. c/ Tr. zák., vo veci ČVS: ORP-337/OVK-DK-2010 podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. b/, písm. c/ Tr. zák. a vo veci ČVS: ORP-405/OVK-DK-2010 podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. b/, písm. c/ Tr. zák.) budú kvalifikované ako obzvlášť závažný zločin podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák., kedy mal mať už obhajcu v zmysle § 37 ods. 1 písm. a/ Tr. por., resp. od vzatia do väzby podľa § 37 ods. 1 písm. c/ Tr. por.

Sudca Okresného súdu Dolný Kubín na návrh prokurátora 02.9.2010 o 12.30 hod. rozhodol o jeho vzatí do väzby, pričom tomu predchádzajúci výsluch obvineného bol vykonaný bez prítomnosti obhajcu, ktorý mu bol následne ešte toho dňa ustanovený 02.09.2010 sudcom. Dôvod povinnej obhajoby existoval už od 31.08.2010. K zmene právnej kvalifikácie došlo až 13.09.2010, kedy došlo k spojeniu týchto trestných vecí. Ďalší výsluch obvineného sa konal 14.01.2011 čiastočne za prítomnosti obhajcu, ktorý bol časovo kratší (90 min) ako prvý výsluch, ktorý trval 4 hodiny a jeho obsah bol takmer identický. V tejto súvislosti poukázal na právny názor trestnoprávneho kolégia Krajského súdu v Žiline pod č. Jtk 13/11. Uvedené právo bolo porušené aj v konaní po povolení obnovy konania od okamžiku, keď bol uznesením okresného súdu 09.07.2015, sp. zn. 9 Nt 15/2014, vzatý do väzby a obhajca mu bol ustanovený až na jeho podnet 22.07.2015. Tým došlo k závažnému porušeniu práva na obhajobu a na spravodlivý proces (§ 2 ods. 9 Tr. por., čl. 50 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, čl. 11 ods. 1 Všeobecnej deklarácie ľudských práv).

Navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky vyslovil, že rozsudkom krajského súdu a rozsudkom okresného súdu bol porušený zákon v neprospech obvineného, zrušil oba rozsudky vo výroku o vine a treste a prikázal okresnému súdu, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Prokurátor Okresnej prokuratúry Dolný Kubín vo vyjadrení z 25.08.2017 k dovolaniu obvineného uviedol, že obvinený po poučení o jeho práve zvoliť si obhajcu, toto právo nevyužil, v čase konania úkonov tieto skutočnosti nenamietal a k zmene právnej kvalifikácie skutkov došlo až po spojení všetkých 6 vecí do jedného konania. Uplatnený dovolací dôvod nie je naplnený. Navrhol dovolanie obvineného, bez preskúmania veci na neverejnom zasadnutí odmietnuť.

Okresný súd predložil trestný spis spolu s dovolaním 06.09.2017 Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky ako súdu dovolaciemu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len najvyšší súd alebo dovolací súd) bez preskúmania veci zistil, že dovolanie podal obvinený V. P. z dôvodu, ktorý nebol naplnený v zmysle § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. a najmä obvinený ho neuplatnil najneskôr v odvolacom konaní.

Podľa § 371 ods. 4 Tr. por. dôvody podľa odseku 1 písm. a/ až g/ nemožno použiť, ak táto okolnosť bola tomu, kto podáva dovolanie, známa už v pôvodnom konaní a nenamietal ju najneskôr v konaní pred odvolacím súdom; to neplatí, ak dovolanie podáva minister spravodlivosti. Podnet podľa odseku 3 nemožno použiť na podanie dovolania, ak ho podala osoba uvedená v § 369 ods. 2 alebo 5, namietaná okolnosť bola tejto osobe známa už v pôvodnom konaní a nebola namietaná najneskôr v konaní pred odvolacím súdom.

Z obsahu trestného spisu je zrejmé, že v dovolaní uvedené skutočnosti v predchádzajúcich štádiách trestného konania nenamietal a urobil tak až v tomto dovolaní. Navyše dovolací súd uvádza, že obvinený napriek poučeniu o práve zvoliť si obhajcu, resp. nechať si ho zvoliť osobami blízkymi, si obhajcu nezvolil (čl. 55, 61, 73, 82, 88, 96, 100, 110, 120) a ani nepožiadaval orgány činné v trestnom konaní o jeho ustanovenie, urobil tak až po jeho vzatí do väzby, kedy mu bol 02.09.2010 (čl. 77) obhájca ustanovený. Rovnako tak tomu bolo aj po právoplatnom (13.07.2015) rozhodnutí o vzatí obvineného do väzby po povolení obnovy konania, kedy obvinený 15.07.2015 požiadal o ustanovenie obhajcu, teda nevyužil právo zvoliť si, alebo nechať si zvoliť obhajcu, načo mu súd 22.07.2015 ustanovil obhajcu, ktorý sa zúčastnil úkonov v jeho veci.

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, odmietne dovolanie, ak je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371. V zmysle § 382 písm. b/ Tr. por. dovolací súd na neverejnom zasadnutí, bez preskúmania veci, odmietne dovolanie, ak bolo podané neoprávnenou osobou. Prioritne pre danú vec bolo potrebné aplikovať ustanovenie § 382 písm. b/ Tr. por.

Vzhľadom na vyjadrené Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný